

KARDINALOVA HOMILIJA NA USKRS

Zagreb, Katedrala, 31. ožujka 2013.

Čitanja: Dj 10,34a.37-43; 1Kor 5,6b-8; Iv 20,1-9

1. U godini smo vjere, koju je o pedesetoj obljetnici početka Drugog vatikanskog koncila proglasio papa Benedikt XVI. Godina vjere posebno je posvećena ispovijedanju, svjedočenju i ispravnom tumačenju naše vjere.

U Vjerovanju ispovijedamo: Vjerujem u jednoga Gospodina Isusa Krista, koji je raspet za nas pod Poncijem Pilatom mučen i pokopan; koji je uskrsnuo treći dan po Svetom Pismu.

Danas Crkva radosno naviješta Kristovo uskrsnuće: Doista, uskrsnu Gospodin, Aleluja! Uskrs je glavna svetkovina crkvene godine. On je blagdan nad blagdanima.

Događaj Isusova uskrsnuća, koji je utvrđen spisima Novoga zavjeta, prenesen je kao temeljna Predaja prve kršćanske zajednice. Ta neizmijenjena predaja prenosila se iz naraštaja u naraštaj, od stoljeća do stoljeća da bi došla do nas. Otajstvo uskrsnuća Kristova zbiljski je događaj s povijesno ustanovljenim očitovanjima.

Nadalje, Kristovo uskrsnuće je univerzalni događaj koji otvara jednu novu dimenziju ljudskoga postojanja. Po Isusovu uskrsnuću, koje je razbilo tamu smrti, ušlo je u svijet Božje svjetlo. Kristovo uskrsnuće je događaj koji je više od svih drugih događaja označio povijest. Ono je dar kojim je Bog obdario čovječanstvo. Ono je središte naše vjere.

2. Naša vjera ima svoju jezgru u događaju Kristova vazma: muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista. Poistovjećenost raspetoga i uskrsloga Krista središte je apostolskoga navještaja koji se po Crkvi do danas neprestano naviješta. U svjetlu Isusa Krista susreću se i sučeljavaju razna poimanja ljudskoga života, a ujedno se baš u tom događaju razrješuje izvornost kršćanske vjere. Bez obzora i svjetla uskrsnuća Isus bi bio tek nositelj snažne poruke, a Crkva ne bi mogla biti prepoznata kao sakrament, znak i sredstvo nutarnjega jedinstva s Bogom i jedinstva cijeloga ljudskog roda (usp. *LG*, 1).

Središnji sadržaj naše vjere, Kristovo uskrsnuće, vrhunac je Utjelovljenja. Naša je vjera uzaludna, isprazna, ako je promatramo i živimo bez stvarnosti Uskrsnuća (usp. *1Kor* 15, 14). Kršćanska je novost u tome da ispovijedamo da je Isus umrijevši uništio smrt i uskrsnuvši vratio ljudima život. Dao nam je prijeći iz ropstva u slobodu, iz tuge u radost, iz tame u svjetlo.

U svome uskrsnulom tijelu, Isus iz stanja smrti prelazi u drugačiji život, onkraj prostorno-vremenskih ograničenja. U Isusovu je uskrsnuću dosegnuta jedna nova mogućnost ljudskoga postojanja koja otvara novu vrstu budućnosti za sve ljude. Kristovo je tijelo ispunjeno snagom Duha Svetoga, tako da sveti Pavao za njega može reći da pripada nebu, da je 'nebesnik'. Njegovo tijelo nosi znakove Muke, očitujući poveznicu sa svime što je sadržano u Utjelovljenju. Uskrsnuće je Božji pečat onomu što je Isus govorio i činio pokazujući uzvišenu vrijednost ljudskoga života.

Uskrsnuće otkriva Isusov božanski identitet, ali u njemu se vidi i smisao stvaranja svijeta, otkriva otajstvo života te poziv čovjeka na sudioništvo u nebeskome zajedništvu. Krist je pobjedom nad grijehom i smrću ispunio navještaj Staroga zavjeta. On je Gospodin koji svojim čovječstvom, kao Božji Sin, živi u slavi i kod Oca se zauzima za nas. Upravo zbog toga što taj događaj zahvaća cijelu ljudsku povijest i svakog pojedinca, u stanju je mijenjati ljudske živote. Osim toga, Uskrsnuće je vrelo služenja u ljubavi Crkve koja nastoji ublažiti trpljenja siromašnih i slabih, jer se objavila ljubav jača od smrti i od zla.

3. »Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut« (Iv 20, 1). Taj grobni kamen trebao je zauvijek zapečatiti utrobu zemlje kao neka konačna presuda na koju nema priziva. Taj grobni kamen predstavlja teret i tvrdoću svijeta koji je neosjetljiv na svjetlost. Bog je ušao u vrijeme kako bi ga obasjao svojom ljubavlju, kako bi oslobodio ljudsku bolesnu slobodu. No, bijaše osuđen i pokopan, a na grob je bio postavljen veliki kamen.

Povijest nikada ne završava, ona se u različitim oblicima i načinima mijenja u vremenu, ali u nekim bitnim stvarima ostaje ista. A zašto je to tako? Zar je nemoguće očekivati istinski rast dobra, novoga i boljega čovječanstva? Jesmo li osuđeni na vječito i mučno vraćanje na isto? Jesmo li osuđeni na to da ostanemo uvijek isti, nesposobni gledati svijet novim očima? Mi vjerujemo da to nije konačno stanje čovjeka, međutim kamen na Isusovu grobu trebao je zaustaviti Božji plan spasenja čovjeka.

Čovjek uvijek iznova upada u tu napast kada pokušava živjeti kao da Boga nema, kada postane bezosjećajan na trpljenja drugih, kada na hirovit i sebičan način doživljava svoju slobodu apsolutnom, kada se ne želi priznati stvorenjem koje ovisi o Stvoritelju, kada društvo i kultura misle da su oni izvor morala, kada se kao jedina vrijednost postavlja osobno i trenutno blagostanje... tada se okreće lice od Krista živog i nastoji u tminu zemlje zatomiti naviještaj uskrsnuća.

4. Međutim, Crkva već dvadeset stoljeća naviješta Isusovo uskrsnuće svima, bez straha pred progonima, poteškoćama, pred raznim naporima, da bi navijestila tajnu života, razlog svoje neizrecive radosti: Isus, Gospodar života bio je mrtav, a sada živi.

Uskrs daje smisao i cilj našem životu. Isus, Očev vječni Sin, sa svojim uskrsnućem objavljuje da čovjek, povijest i svemir nisu određeni da završe u ništavilu, nego da uskrsnu na novi život. To je stvarnost koju si ne možemo pravo predstaviti, ali koju naziremo u uskrsnulom i proslavljenom Isusovom tijelu.

Naša je budućnost određena za vječnost kako ispovijedamo u Vjerovanju: Vjerujem u uskrsnuće tijela i život vječni. Za kršćanina koji svoju smrt sjedinjuje sa smrću Kristovom, smrt je odlazak Kristu i ulazak u vječni život. Isus, koji je pobijedio smrt i koji je ušao u zajedništvo Božje slave, pokazuje nam koji je put našega života i kamo trebamo i mi stići.

Svjetlo Uskrsnuća ne obasjava samo budućnost i život poslije smrti, nego i našu sadašnjost. U događaju Isusove smrti i uskrsnuća nalazi se punina otajstva ljudskoga života i vidi se izlazak iz tame smrtnosti u sigurnu životnu nadu. Bog je u našim očima zapalio iskrnu koja omogućuje promatranje svijeta njegovim pogledom i življenje u njegovom otajstvu.

Kao Crkva, zajednica smo uskrsnulih koji grade novi svijet u solidarnosti, nasuprot sebičnosti. Na taj način urastamo u križ sebedarne ljubavi. Slaviti Uskrs znači ljubiti Kristovom ljubavlju.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

U otajstvu Isusove smrti i uskrsnuća, Bog je u punini objavio Ljubav koja spašava i poziva ljude na obraćenje života po oprostjenju grijeha. Zahvaljujući vjeri, taj novi život oblikuje sve ljudsko ponašanje, misli i osjećaje, način razmišljanja i vladanja. Čovjek koji se po vjeri otvara Kristovu uskrsnuću ne živi samo za sebe samoga i ne zatvara oči pred potrebama bližnjih.

Draga braćo i sestre, i ovogodišnji Uskrs slavimo u konkretnosti našega života i briga koje nas pritišću u našoj svakidašnjici i kojih smo duboko svjesni. Ali Uskrs pobjeđuje svako beznađe. On je blagdan nade i života. S tim pouzdanjem želim da uskrsno svjetlo rasvijetli vaš život.

Vama i vašima i svima koji su s nama povezani putem elektronskih medija želim
SRETAN USKRS!